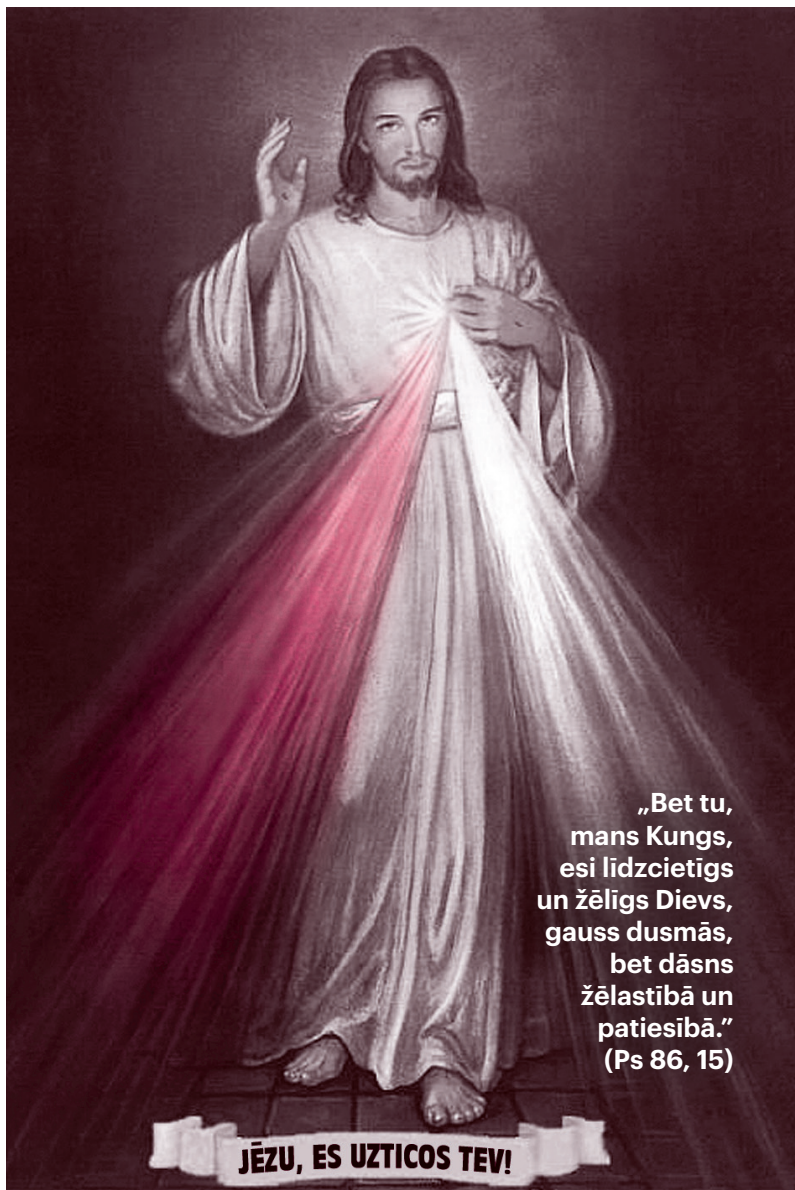

Aprīlis 2018

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

„Bet tu,
mans Kungs,
esi līdzietīgs
un žēlīgs Dievs,
gauss dūsmās,
bet dāsns
žēlastībā un
patiesībā.”
(Ps 86, 15)

JĒZU, ES UZTICOS TEVI!

KĀ AR LIELDIENU SVECES GAISMU ROKĀS

Dārgie Kristū, svētceļotāji uz Debesīm! Aiz mums ir Kristus Augšāmcelsšanās lielā svinēšana, kas ļauj priecāties par mūsu ticības dzīvajiem pamatiem: „ka Jēzus nomira par tautu; un ne tikai par tautu, bet lai izklidinātos Dieva bērņus sapulcinātu kopā” (sal. J 11, 51-52) un ka Viņš dzīvs izgāja no kapa un tagad „vienmēr dzīvs būdams, var mūs aizstāvēt” (sal. Ebr 7,25) Debesu Tēva priekšā. Tiešām pateicība Dievam, ka ticam dzīvajam Jēzum Kristum un Viņa augšāmcelsšanās ir Gaismā, kuras priekšā nekāda dzīves tumsa, bezjēdzība un grēki nevar pastāvēt, ja tikai pēc sirds tuvojamies Viņam. Lieliski to attēlo Lielās Nakts vigīlijas liturģija. Tajā visi var baudīt, ka, ieejot vien ar degošu Lieldienu sveci (kura simbolizē Augšāmcelto!) tumšajā baznīcā, un, cilvēkiem dedzinot savas sveces no tās vienas liesmas, visa baznīca tiek izgaismota.

Kāpēc šāds ievadvārds? Caur to dziļāk varam uztvert Rožukroņa noslēpumu, kurš liek aizdomāties par „**Dieva Valstības sludināšanu un aicinājumu atgriezties**”, tas ir, par visu Jēzus publisko kalpošanu (Viņa dzīve, mācība un brīnumdarbi), kas **bija un ir Gaismā, kura izgaismo visu pasauli**. Nevar nepamanīt, cik šī Gaismā ir spēcīga, aizdomājoties par ātrumu un pārlicības spēku, ar kuru Evaņģēlijs sasniedza cilvēku sirdis tik plašā teritorijā. Kā mazs piemērs tam ir sv. Marka Evaņģēlija sākums. Pirmajā

nodalā lasām: par paaicinājumu, kuram atsaucoties, zvejnieki – pirmie apustuļi – tūlīt atstāja savu līdzšinējo dzīvi un sekoja Jēzum; nešķīstā gara apsēstu cilvēku, ko Jēzus vienā mirklī atbrīvoja; Sīmaņa sievasmāti, kura gulēja drudzī, un tika Jēzus izdziedināta. Tā iespaidā, „vakaram iestājoties, cilvēki nesa Jēzum visus slimniekus un ļaunā gara apsēstos un beidzot visa pilsēta sapulcējās durvju priekšā” (sal. Mk 1, 32-33). Protams, ja liesma ir patiesa (nevis bilde, simbols), tā nevar neapgaismot, nevar nesildīt. Tātad arī Jēzus mīlestība „uzreiz” dziedināja, un Viņa mācība apgaismoja. Šai vietā var teikt: kurš gan nemeklētu dziedinā-

šanu par brīvu?!? Arī mūsdienās daudzi pat „par katru cenu” (pārnestā un tiešā nozīmē) meklē dziedināšanu pie tā saucamajiem „dziedniekiem”, burvjiem, magiem. Jēzus gadījums ir cits, jo pieminētā dziedināšana vai ļauno garu dzīšana bija kā mācības apstiprinājums. Būtiski bija, lai cilvēki ieticētu Viņam un ieietu mūžīgajā dzīvē, nevis tikai tiktu dziedināti un atbrīvoti. Jāņem vērā, ka to izskaidroja pats Jēzus, piemēram: „Ja jūs zīmes un brīnumus neredzat, jūs neticat.” (J 4, 48) vai pēc savu brūču parādīšanas pēc augšāmcelsšanās: „...tu ticēji tāpēc, ka tu mani redzēji. Svētīgi tie, kas nav redzējuši, bet ir ticējuši.” (J 20, 29) Un nodaļu noslēdzot: „Vēl daudz citus brīnumus Jēzus darīja savu mācekļu priekšā, kas nav rakstīti šinī grāmatā. Bet šis ir rakstīts, lai jūs

ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jūs ticēdami iemantotu dzīvību Viņa vārdā.” (J 20, 30-31) Tādēļ nepārsteidz Jēzus atbilde tiem, kuri, sastopoties ar dziedināšanu par brīvu, tik cītīgi Jēzu meklēja, ka svarīgāk ir sludināt, lai cilvēki ieticētu: „Kad tie Viņu atrada, tie sacīja Viņam: «Visi Tevi meklē.» Un Viņš sacīja tiem: «Iesim tuvējos ciemos un pilsētās, lai es tur sludinātu, jo tāpēc es esmu atnācis.»” (Mk 1, 37-38)

Šeit nepieciešams paskaidrojums. Pārdomājot Gaismas daļas trešo noslēpumu, ticīgi nedrīkst savas apceres sašaurināt tikai līdz Jēzus mācībai vārdos. Tā būtu liela kļūda, jo Debesu Valstības sludināšana nenotika vārdos vien, bet visā Kristus dzīvē un Viņā pašā. Lai to kompakti izteiktu, atsauksimies uz katehismu (KBK 516): „**Gan Jēzus vārdi un darbi, gan Viņa klusēšana un ciešanas, gan arī Viņa izturēšanās un runas veids — IT VISA KRISTUS DZĪVE ATKLĀJ TĒVU.**

Jēzus var sacīt: „Kas mani ir redzējis, tas ir redzējis Tēvu” (J 14, 9), un, savukārt, Tēvs: „Šis ir mans izredzētais Dēls; Viņu klausiet!” (Lk 9, 35) Tā kā mūsu Kungs ir tapis cilvēks, lai izpildītu Tēva gribu (sal. Ebr 10, 5-7.), tad visniecīgākās Viņa noslēpumu iezīmes pauž Dieva mīlestību uz mums.” (1 J 4, 9) Šis noslēpums kaut kādā mērā sevi ietver visus pārējos noslēpumus, tādēļ ir tik dziļš un skaists. Tā dziļumu var pārdomāt un baudīt stundām. Uz šī fona gribu paust, ka ir žēl, ka lūgšanu grāmatās var sastapties ar ievadvārdu šim noslēpumam, kurš kaut ko izsaka tikai par cilvēka, kas bija triekas skarts, izdziedināšanu (sal. Lk 5), it kā tas būtu Jēzus mācības vissvarīgākais punkts, bet izlaiž darbu, brīnumu, līdzību varavīksni, kuru varētu izteikt kaut iepriekš pieminētajos vārdos no J 20.

Noslēgsim ar piemēru, kurš var mūsos stiprināt vēlmi dzirdēt mācību par

Dieva Valstību, Dieva Mīlestību, par to, ko Viņš var un grib ienest mūsu dzīvē. Tā savā ziņā būs ilustrācija tam, kas teikts Vēstulē Ebrejiem: „Dieva vārds ir dzīvs un darbīgs, un asāks par katru divasmeņu zobenu. Tas spiežas cauri, kamēr pāršķir dvēseli un garu, tāpat locekļus un smadzenes. Tas ir domu un sirdsapziņas tiesnesis.” (4,12) Te gribu pieminēt priesteri Zbigņevu Staškoviču, kas bija mans ceļvedis uz priesterību, garīgais tēvs, gribas teikt – arī tēvs. Apmēram 1994. gadā viņš guva traumu, kuras dēļ tika kā paralizēts. Slimnīcā viņam teica: „Gatavojieties invalidu ratiem – jūs nestaigāsi!” Tas viņam, mīlestības un dzīvības pilnam cilvēkam, bija šoks, kas sākumā iedzina izmisumā, depresijā. Viņš jautāja: „Kā lai tagad dzīvo? Kā lai pilda savu priesterības pienākumu?!?” Esot šādā smagā iekšējā stāvoklī, viņš kādu dienu paņēma Biblii, meklēja Dieva Valstību savos apstākļos un atšķīra sv. Pētera pirmo vēstuli, kur rakstīts: „Pazemojieties zem varenās Dieva rokas, lai Viņš jūs paaugstinātu apmeklējuma laikā; Visas savas rūpes metiet uz Viņu, jo Viņš par jums rūpējas.” (5, 6-7) Izlasītais deva milzu spēku nepadoties izmisumam, sākt cīņu par veselību un dzīvi, līdzdarboties piedāvātajā rehabilitācijā. Biju aculiecinieks faktam, ka viņš tomēr staigāja (nekas, ka ar nūjas un ortopēdiskā zābaka palīdzību) un daudz kalpoja dažādos apstākļos un vietās.

Lai Dieva Gars, kurš ir Svēto Rakstu pirmais autors un to karstā, dzīvā iekšējā liesma, ierosina mūs ņemt rokās Biblii, klausīties sprediķos, braukt uz rekolekcijām, pārdomāt Rožukroņa noslēpumus utml., lai „meklētu vispirms Dieva Valstību un Viņa taisnību, un tad tas viss tiks mums dots klāt.” (Mk 6,33) Amen.

Priesteris
Pāvils Kamola

„TUVĀKMĪLESTĪBĀ JĀIESAISTĀS VISIEM”

Aprīļa lielais notikums mūsu draudzē, kuru gaidījām un pēc tam dažādos veidos varējām izdzīvot trīs dienas, bija Dieva Žēlsirdības svētceļojuma pietura mūsu baznīcā. Uzreiz pēc Kunga Žēlsirdības svētdienas 8. aprīli,

uz Madonu 9. aprīli tika atvesta Žērsirdīgā Jēzus svētbilde (sk. avīzes vāku). Žēlsirdīgā Jēzus svētbilde ir viens no Baznīcas vēsturē un mūsdienu pasaulē pazīstamākajiem krustā sistā un augšāmceltā Kristus attēliem. Tā ir ne-parasta glezna ne tikai tādēļ, ka ir visvairāk izplatīta, bet vispirms tādēļ, ka tās līdzautors ir pats Kungs Jēzus, kurš tieši tādā tēlā parādījās mātai Faustīnei Žēlsirdības Dievmātes māsu kongregācijas klostera cellē 1931. gada 22. februārī. Pēc šīs vīzijas Viņš pavēlēja uzgleznot savu attēlu. Gleznas svētceļojums Latvijā iesākās 4. februārī, noslēdzās 15. aprīli. Svētgleznas atvešanu uz Madonu koordinēja **Olga un Mārtiņš Madžuli**. Avīze „Kalnā” aicināja viņus uz plašāku sarunu.

Jūsu ģimenei tika uzticēts uz Madonu atvest mātas Faustīnes relikvijas un Žēlsirdīgā Jēzus svētbildi. Kā uzņēmāt šo ziņu, kādas bija grūtības un svētības?

Parasti, ja mums lūdz uzņemties kādu uzdevumu, izvērtējam, vai mums tas ir pa spēkam un neatsakām. Lai gan esam pilnas slodzes strādājoši cilvēki un audzinām četrus bērnus, cenšamies piedalīties arī draudzes dzīvē. Šajā gadījumā tie vairāk bija organizatoriski pienākumi – vajadzēja atrast un sarunāt piemērotu transportlīdzekli iespējami svētbildes atvešanai. IZRĀDĪJĀS, ka visi draudzes locekļi un paziņu mikroautobusi ir par īsu. Taču transports tika atrasts. Tāpat bija

jāsakoordinē palīgi svētbildes atvešanai no Rīgas, uzstādīšanai Madonā; svētās mātas Faustīnes relikviju nogādāšanai pie mums. Izjutām lielu cieņu un milzu atbildību par šo nozīmīgo draudzes pasākumu.

Vai jau esat domājuši, kādas žēlastības lūgsiet (saruna notika pirms aktivitātes, – aut.) baznīcā šī rīta laikā.

Jā, katram no mums ir sava sāpe dvēselē. Lūgsim žēlastības par tām.

Vai var teikt, ka esat ticīga ģimene, ka savu ticību praktizējat diendienā? Kā tas notiek?

Esam ticīga ģimene. Svētdienās piedalāmies Svētajā Misē. Ikdienā uzsākam dienu ar krusta zīmi un īsu lūgšanu. Arī savā darbā, slimnīcā, kur strādāju par medmāsu, bieži lūdzos par visiem pacientiem, sevišķi par *smagajiem* un mirstošajiem. Šogad jau trešo gadu pēc kārtas esmu uzņēmusies nedzimušā bērna garīgo adopciju. Priecājos, ka šogad pirmo reizi arī Mārtiņš un desmitgadīgā meitā Paula ir uzņēmušies garīgo adopciju. Tā bija Paulas pašas iniciatīva. Viņa to ļoti apzinīgi pilda.

Lūdzu, pastāstiet, kā pie katra atnāca ticības dāvana.

Olga: Esmu no ticīgas ģimenes, kur mamma un vecmāmiņa apmeklēja baznīcu un centās arī man ieaudzināt mīlestību pret Dievu un baznīcu. Centos šo saikni nepazaudēt.

Mārtiņš: Ticības dāvana atnāca kopā ar manu sievu Olgu.

Kad kļuvāt aktīvi mūsu draudzes

locekļi? Un kā isti līdzdarbojaties draudzes dzīvē?

Sākotnēji piedalījāmies Kānas ģimeņu sesijās. No šīs kustības atvasinājās pašreizējā draudzes ģimeņu tikšanās reizi mēnesī mūsu draudzes nama telpās. Piedalāmies tajā, neatsakām, kad mums lūdz vai rodas vajadzība Svētās Mises laikā noslaist lasījumus no Svētajiem Rakstiem.

Vai kopā ar vēl kādu draudzes māsu vai brāli Olga varētu atgriezties „Caritas” kalpojumā?

Manuprāt, draudzē jārada izpratne, ka „Caritas” kalpojums ir tuvākmīlestība un tajā jāiesaistās visai draudzei. Katram jābūt gatavam savu reizi izkāpt no ierastā komforta zonas, lai atsauktos kādai vajadzībai – ziedot naudu, ja nepieciešams, apmeklēt vecos, slimos cilvēkus mājās, izvārit kādam zupu, ziedot apģērbu, uzadīt zeķītes, utt. Iespējas un vajadzības ir

bezgalīgas, tāpat kā Dieva žēlastība. Un galvenais – nevajag škirot cilvēkus – pie tā es neiešu, ar to kopā neiešu...

Ko bērniem nozīmē ticība – vai tas ir apgrūtinājums vai prieks un palīdzība būt Dieva aizsegā?

Būsim godīgi, bērni visu vērtē caur „interesanti” vai „garlaicīgi” prizmu. Arī Svētās Mises un baznīcas apmeklējumu. Tāpēc esam ļoti pateicīgi priesterim Pāvīlam par speciāli bērniem sagatavotajiem sprediķiem. Tādas Sv. Mises mūsu meitenēm ļoti patīk. Viņām arī ilgi paliek atmiņā izskaidrotās patiesības. Paula citīgi ievēro un gatavojas katrai grēksūdzei un, kā minējām iepriekš, pati ir uzņēmusies nedzimušā bērna garīgo adopciju, kas liecina, ka viņa izprot un novērtē dzīvības dāvanu.

**Jautāja Inese Elsiņa,
foto no personīgā krājuma**

KLOSTERMĀSAS LŪGŠANA PAR LATVIJU

Dievs, mana dzīve ir Tavās rokās! Tu mani vadi caur vietām, kuras es pati nevaru izdomāt. Tu devi iespēju kādu laiku dzīvot Latvijā. Pateicos Tev par visu skaisto, ko varēju piedzīvot šai zemē.

Pateicība par Tavu klātbūtni Vis-svētākajā Sakramentā Madonas Lūgšanu kapelā! Par labsirdīgajiem cilvēkiem draudzē un ārpus tās. Par skaisto dabu. Par brīnišķīgo iespēju dzīvot Latvijā vismaz kādu daļu no manas dzīves.

Vēlos lūgt, lai Latvija nezaudē savu identitāti un neatkarību!

Lai cilvēki savā valstī jūtas brīvi, lai viņi var Tevi godināt

un kopīgi lūgties!

Dievs, Tu dod mums visu, lai mēs, Tavi bērni, varētu Tevi pazīt un mīlēt. Tu dod Latvijai skaistumu, kas atklāj tās Radītāju. Tu dod labsirdīgus latviešus, kas māca būt līdzīgiem Tev. Tu dod šai zemei kultūru, kas rosina Tevi ieraudzīt un iepazīt.

Es lūdzos, lai Latvijas daba, cilvēki un kultūra ikvienam savā laikā palīdz atrast Tevi! Lūdzos, Dievs, lai šī zeme aug ticībā Tev – vienīgajam Dievam! Lūdzos, lai Tu ar savu bezgalīgo žēlsirdību vienmēr sargā Latviju! Caur Jēzu Kristu mūsu Kungu. Amen.

Māsa Emanuēla

DIEVA ŽĒLSIRDĪBAS KRONĪTIS

Latvijas Bīskapu konference apstiprinājusi lūgšanas „Dieva žēlsirdības kronītis” oficiālo tulkojumu un aicina ievērot šo vienoto formu visus, kas lūdzas šo konkrēto lūgšanu. Tāpat tos, kas nodarbojas ar lūgšanu grāmatu vai svētbilžu, kuras ietver šo lūgšanu, izdošanu.

Uz Rožukroņa lielajām zilēm (1 reizi):

Mūžīgais Tēvs, es upurēju Tev Tava mīļā Dēla, mūsu Kunga Jēzus Kristus, Miesu un Asinis, Dvēseli un Dievišķību, kā pārlūgu-

mu par mūsu un visas pasaules grēkiem.

Uz Rožukroņa mazajām zilītēm (10 reizes):

Jēzus sāpīgo ciešanu dēļ, esi žēlsirdīgs mums un visai pasaulei!

Lūgšanas beigās 3 reizes:

Svētais Dievs,
svētais varenais Dievs,
svētais mūžīgais Dievs,
apžēlojies par mums un par visu pasauli!

REKOLEKCIJAS KOPĀ AR MĀSU DIĀNU

12. maijā mūsu draudzes telpās notiks rekolekciju cikla, kas veltīts sievietēm, noslēdzošā nodarbība. Pieteikties pie Anitas (t. 26464574).

Marta rekolekcijās uzklusājam pārdomas par tēmu „Sieviete – attiecību žēlastība”. Stāsta Ināra Caune: – Bija laiks, kad mana dzīve ritēja ar pavāju attieksmi ticības jomā – viss balstījās vienīgi uz bērniecību iemācītajiem baušļiem, pa reizei dzirdētām sprediķim. Un dzīve tad arī piedāvāja – pa reizei maldinājumus un likločus, pa reizei taisnāku ceļu. Līdz tomēr Dievs caur it kā

nejausībām ievirzīja dzīvi tā, lai sāktu apgūt PATIESĪBAS mācību.

Apmeklēju Alfa kursu, pēc tam piedalījos katehēzes studēšanā, un sirdi ļoti uzsildīja sieviešu rekolekcijas, ko Madonā vada dominikāņu klostermāsa Diāna no Liepājas. Katra tikšanās ir daudzu gudrību iegūšana, balstīta uz Dieva Vārdu. Tagad pat liekas, kā gan varēju bez tā dzīvot...

Ikvienā nodarbībā ir sajūta, ka mana sirds *grābj* katru stāstīto vārdu.. Sāku apzināties, cik ļoti daudz vēl jāizprot, cik ļoti jāmacās apgūto pielietot praksē.

Inese Elsiņa

PAR SVĒTO RAKSTU LASĪŠANU

Tā kā **25. aprīlī** ir evaņģēlista Marka svētki, vērts parunāt par Svēto Rakstu lasīšanu. Mudinājumi lasīt Svētos Rakstus Baznīcas vidē nāk no visām pusēm un ne velti. Kā savulaik teicis svētais Hieronīms: „Patiešām, nezināt Rakstus nozīmē nepazīt Kristu”. Taču tāpat gadās, ka dzīvojam tā, it kā tas uz mums neattiektos. Kāpēc? Meklējot trūkstošo, īsi aplūkosim Platona alas ideju, jo tur parādās kāds spēks, kas liek cilvēkam mainīt virzienu. Cilvēks līdz brīdim skatījās uz slidošām ēnām, kas bija redzamas uz alas sienas, nevis uz gaismu, jo pret to nebija pagriezies. Viņš bija piekalts važās, tomēr jutās ērti. Tāpat mūsu gadījumā. Kas tad liktu vairāk un pilnīgāk lasīt Svētos Rakstus? Alas situācijā kā lielākais spēks ienāk mīlestība, kas spēj iekvēlināt dvēseli, ka dvēsele vairs nevar

palikt mierā un ir gatava griezties prom no ēnām. Tātad atliek tik vien kā dot iespēju, lai iemīlēšanās Dieva Vārdā varētu notikt. Tiktāl par to, kas pēc kādas filozofiskas idejā var likt arī mums mainīt attieksmi.

Lai rastos nepiespiesta vēlēšanās lasīt Vārdu, vajag mēģināt to iemīlēt. Piepūle būs nepieciešama: Bībele būs jāatver un jāsatusta, ka Vārds tiešām ir dzīvs. Lai vēlreiz atgādinātu, cik Dieva Vārds ir vērtīgs, pabeigšu ar citātu no dogmatiskās konstitūcijas par dievišķo Atklāsmi: „Spēks un vara, kas piemīt Dieva Vārdam, ir tik lieli, ka Baznīcai šis Vārds kļūst par balstu un stiprumu, bet Baznīcas bērniem – par ticības spēku, dvēseles uzturu, tīru un neizsīkstošu garīgās dzīves avotu.”

Aija Mālniece

PRIEKŠ PAR KERIJU MARIJU IKAUNIECI

Katram cilvēkam ir kāda skaņa vai dziesma, kas skan galvā atkal un atkal. Ja tā ir dziesma, kas patīk, viss ir kārtībā. Bet, ja nu tā ir skaņa, ko gribas aizmirst, no kuras gribas aizbēgt un paslēpties? Raudoši bērni ir labi, jo tie spēj raudāt. Katra mamma priecājas par jebkuru skaņu, ko izdveš bērniņš. Arī par pirmo raudāšanu. Taču mākslīgās plaušu ventilācijas skaņa, perfuzoru darbība, zāļu ievades beigu signāls, sensoru signāli sirds darbībai, skābekļa saturācijai vai spiediena krišanās skaņa jaundzimušo intensīvās terapijas nodaļā, kas ir tā

patī reanimācijas nodaļā? Bīp, bīp, pšš, pšš, pī pī pi... Ši, lūk, ir tā skaņa, ko gribas aizmirst! Aizbēgt un nekad vairs nedzirdēt. Jo sāp. Arī atmiņas sāp. Katru reizi, runājot par Kerijas laiku slimnīcā, kas ieilga 39 dienas, sirdi iedur kā ar adatu, un acis sariešas asaras. Kad pirmo reizi pēc dzemdībām savu bērnu ieraugi piekaltu pie gultas ar dažādām caurulēm, vadiem un katetriem, liekas, ka neviens tam nevar būt gatavots. Es gatavojos 8 mēnešus, pētīju, skatījos dažādas bildes, lasīju zinātniska rakstura literatūru, taču tas nelīdzēja, nekas nelīdzēja. Gribējās kliegt un raudāt, salūzt, palikt par putekli.

Vienīgais, kas mani glāba, ir Dievs. Lūgšanas, ko skaitīju, sēžot pie Kerijas gultiņas, Rožukronis, paļāvība Dievam un ticība Viņam. Uzticēšanās. Līdzīgu situāciju bērnu slimnīcā katrs vecāks izdzīvo citādi. Es ar pilnu pārliecību varu teikt, ka ticīgajiem ir vieglāk. To redzēju. Biju un joprojām esmu pārliecināta, ka Dievam

ir plāns. Viņam VIENMĒR ir plāns, kas ir vislabākais, atliek tikai to saredzēt. Slava Dievam par mūsu mazo meitiņu! Slava Dievam, ka neviens mani nepārliecināja pārtraukt grūtniecību! Slava Dievam par zinošiem un atsaucīgiem, profesionāliem mediķiem un komandu. Šie cilvēki palīdzēja Kerijai ieraudzīt šo pasauli. Slava Dievam par visiem, kas par mums lūdzās ik dienu, es zinu, ka to ir daudz! Jūs izlūdzāt Dievam mūsu mazo meitiņu!

Kerija piedzima 15. janvāra vakarā, svēra tikai 2 kg 500 g, kaut piedzima 39 nedēļās. Omfalocēles maiss plīsa ķeizargrieziena

laikā (nabassaites aptvertās zarnas un aknas ārpus vēdera dobuma). Viņu momentā aizveda un operēja. Kopumā Kerija pārdzīvoja trīs operācijas, slimnīcas izraksts ir uz 6 lapām, kas aprakstītas no abām pusēm. Taču katru grūtību viņa pārvarēja kā varone: operācijas, silo maisa noslidēšanu, iekaisumu, desaturāciju, ēšanu caur zondi un lielu atgrūšanas daudzumu – sarakstu varētu turpināt.

Šis noteikti ir Jēzus dāvātais bērniņš un milzīga svētība mūsu ģimenei un mūsu līdzcilvēkiem, kuri neticēja, ka viss būs labi. Tagad Kerija ēd krūti un ņemas svarā, sāk smaidīt plati jo plati, iepazīst pasauli. Jāzēpa dienā Keriju kristījām, piesaucot Vissvētāko Jaunavu Mariju un Viņas vārdu izvēloties par Kerijas kristību vārdu.

Es ticu, ka visi sarežģījumi un biedējošās diagnozes, kuru ir daudz, mūs tikai stiprinās. Slava Dievam, ka Viņš izvēlējās mūs par šī bērniņa vecākiem!

Alina Ikauniece

DRAUDZES PĀRSTĀVJI DODAS UZ VIĻĀNIEM

17. martā viesojāmie Viļāņu svētā erceņģeļa Miķeļa Romas katoļu baznīcā. Tur notika Balvu draudzes Alfa kursa nedēļas nogale ar aizlūgumiem par Svētā Gara izliešanos. Ieradušies baznīcā, paspējām vēl satikties ar Dievmāti, kuras atveidu skulptūrā uz galvenā altāra pēc Svētās Mises aizsedz tāpat kā Aglonas bazilikā svētgleznu. Balvu draudze patīkami pārsteidza ar Alfa kursa dalībnieku nobriedušo vecumu, jo man, laikam jau pieraduma pēc, šie kursi saistījās ar jautājumus skaidrojošiem jauniešiem. Iepriecināja kursantu pozitīvā attieksme pret dzīvi un citam pret citu. Cilvēciskais draudzīgums lika pārdomāt par prieka dāvanu – cik tā ir vajadzīga un nepieciešama

ikdienas dzīvē. Vai šo kluso iekšējo prieku kristieši kā dāvanu saņem no Svētā Gara?

Katoļu baznīcas katehismā teikts: „Pasludinot un apsolut Svētā Gara atnākšanu, Jēzus nosauc Viņu par „Paraklētu”... vārds „Paraklēts” parasti tiek tulkots kā „Iepriecinātājs”, turklāt Jēzus bija pirmais iepriecinātājs.” (KBK 692).

Sestdienas vakarā sirdī raisījās pateicības jūtas par iespēju būt skaistajā un majestātiskajā Viļāņu baznīcā, kā arī pateicība Dievam par Viņa tautas siržu skaistumu.

Gribu novēlēt, lai prieka dāvana būtu nemitīgi klātesoša mūsu ikdienas dzīvē, un klātesoša arī mūsu lūgšanās, pildot tās ar prieka pilnu paļāvību.

Vita Bartuševiča

KONFERENCE „BŪT VAI NEBŪT VARONIM?”

Pirms diviem gadiem Madonas Romas katoļu draudze sadarbībā ar Madonas Novadpētniecības muzeju organizēja konferenci par garīgām vērtībām. Turpinot sadarbību, Madonas muzejā **8. jūnijā** notiks konference „Būt vai nebūt varonim?”, kurā kā lektori piedalīsies Latvijā labi zināmi savas jomas

eksperti, piemēram, vēstures profesors Harijs Tumans, psihoterapeits Viesturs Rudzītis, režisors Viesturs Kairiņš, kā arī draudzes prāvests, priesteris Pāvils Kamola. Katrs no viņiem piedāvās skatījumu caur savu prizmu uz varoņa un varonības tēmu.

Dienas otrajā daļā paralēli notiks trīs diskusijas par tēmām „Varoņu publikā tēla veidošana”, „Varonis – vīrietis”

un „Varone – sievietē”. Katrā grupā būs kāds īpašais viesis (žurnāliste Dace Stīrāne, m. Sofija, profesore Angelika Juško – Štekele, pr. Andrejs Mediņš), lai palīdzētu diskutēt, kā arī dotu iespēju klausītājiem uzdot jautājumus.

Kas ir varonība un varoņi, kas tos rada? Vai varonība ir individuāla īpašība un vai tauta var būt varonīga? Vai varonību rada noteikti instrumenti, vai tā ir pati par sevi esoša īpašība? Publikā un privātā telpa varonībā? „Būt vai nebūt varonim?” – var likt dažādus uzsvarus. Kā jautājumu sev, jautājumu par varoņu nepieciešamību mūsdienu pasaulē, kā vērtējumu otram cilvēkam.

Līga Irbe

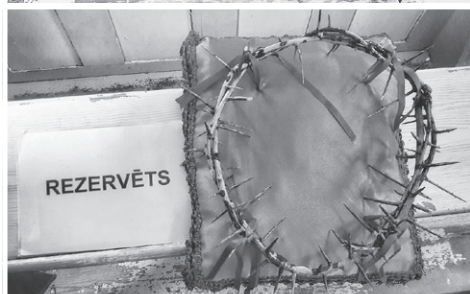

FOTOREPORTĀŽA NO TRIDUUM

Līdz ar Lielās ceturtdienas dievkalpojumu, kurā iekļauts arī kāju mazgāšanas rīts, sākas Baznīcas liturģiskā gada vis-svarīgākās trīs svētās dienas jeb Triduum Paschale, kas noslēdzās ar Kristus augšāmcelšanās dievkalpojumu svētdienas rītā. Šajās dienās Baznīca (tai skaitā

mūsu draudze) piedzīvoja Kristus ciešanu, nāves un augšāmcelšanās noslēpumu. Pēc Lielās piektdienas ekumeniskā Krustaceļa cauri pilsētai Lieldienu rīta galvenā ziņa – kaps ir tukšs! Jēzus ir dzīvs!

Priecājies draudze un pasaule, Alleluja!

L. Irbes, A. Veckalniņa, I. Eišiņas foto

DZIEDOŠĀ DVĒSELE – AGATA BUDZIŅSKA

Katra cilvēka dzīvi raksturo noteikti dati, vietas un darbi. Agata Budziņska (Agata Budzyńska) dzimusi 1964. gada 10. februārī Lubartovā Ļubļinas vojevodistē. Meitenīte bija ļoti muzikāla kopš agras bērnības. Pēc pamatskolas beigšanas sekoja skolas gadi Lubartovas licejā matemātikas un fizikas novirziena klasē. Pie savas pirmās ģitāras viņa tika pamatskolas sestajā klasē, un no tā brīža dzīve nebija iedomājama bez dziedāšanas un ģitāras. Pēc liceja beigšanas ceļš veda uz Ļubļinu, kur viņa ne tikai studēja poļu filoloģiju Ļubļinas Katoļu universitātē, bet kļuva par pazīstamu, ļoti iecienītu dziedātāju. A. Budziņskas profesionālo CV rotāja ieraksti par uzvarām dziedāšanas konkursos, tomēr kādās atmiņās uzsvērts, ka viņa nepavisam neatgādināja dziedātāju, jo bija sika, trausla auguma sieviete ar lielu ģitāru rokās, taču tad, kad uzkāpa uz skatuves un sāka spēlēt un dziedāt, bieži arī recitēt vai vienkārši runāt, no viņas izplūda apbrīnojams iekšējs spēks, aizraudams tūkstošiem jauniešu.

Daudzi 20. gs. 80. gados atceras viņas

uzstāšanos Ļubļinas Katoļu universitātes aulā, Kultūras centrā vai Literārajā un muzikālajā teātrī. Vibrējoša, pacilājoša atmosfēra, cieši viens pie otra saspiekušies jaunieši, kāri tverdami katru izteikto vārdu, mistiska cerība, iedvesma, kopība, kur pat svešinieki sajūtās kā savējie. Kā daudziem izciliem cilvēkiem, arī A. Budziņskai šis zemes mūžs bija īss. 1996. gada 22. septembrī viņa kopā ar draugiem Mazūrijā bija devusies braucienā ar kuģīti, taču notika nelaime. Guļot kuģa iekšējā, viņa saindējās ar tvana gāzi un vairs nepamodās.

Viņas dzeja, dziesmu vārdi turpina būt par meklējumu un iedvesmas avotu daudziem viņas talanta cienītājiem ne tikai Polijā. Dzīji, nopietni teksti, piemēram, dziesma „Solījums”, kas veltīta Varšavas sacelšanās laikā bojā gājušajiem poļu dzejniekiem, taču vienlaicīgi arī viegli un cerību pilni. Sadarbojoties ar tulkotāju Māri Salēju, pirmo reizi latviešu valodā atdzejoti četrus A. Budziņskas dziesmu tekstus, un kā pirmie ar tiem var iepazīties tieši izdevuma “Kalnā” lasītāji.

Līga Irbe

Vari no kājām vai krist,
Kur nakts, kur ej, kur skrej,
Tur izmisums.

Bet vai tad vērts?
Varbūt nav vērts?
Laikam nav vērts...
Visdrīzāk nav vērts.
Nē, nē, nav vērts.

Var pazust kā nebijis,

Ar nazi vēnas cirst
Un var no jumta kores.

Bet vai tad vērts?
Varbūt nav vērts?
Laikam nav vērts...
Nē, nē, nav vērts.

Uz pilsētām var iet,
Ar zirgu mežā, sliksnā,
Pār debess velvi skriet.

Bet vai tad vērts?
Varbūt nav vērts?
Ek, laikam vērts...
Jā, jā ir vērts.

Ak, tiešām vērts,
Ai, cik tas vērts,
Ļoti, cik ļoti

Vērts.

Pār manu salu lietus list,
Šurp nenāc, jo Tu izmirksi,
Un lietussargs Tev nelīdzēs.
Te viss ir izmircis.
Sājš lietus list.

Vairs nepaslēpšu Tevi namā,
No kura aizgāju – tā nav.
Un tikai slepus viesi sanāk,
Lai pieminētu manu namu.
Un nenoslēpšu savā sirdī –
Tā tonakt salūza.
Vēl šodien mēģinu to salikt –
Šo neparasto zvanu.

Pār manu salu list...

Ik dienas dodos okeānā,
Lai tajā sličinātu lietu,
Ar katru dienu arvien sāļāks
Top okeāns.
Ik dienas mana sala dzied,
Lai sevi sargātu no lietus.
Kad atpeldēsi, uzmanies –
Pār manu salu lietus list.

Baltā lapiņa

Lapas, baltas kā dievmaizītes,
Peld un peld no pasaules.
Miesas siltums un Tavs smaids –
Viss apbiris.

Kad nevaru, nevaru
Aizbēgt no sevis, nosūtu
Lapiņu baltu ar savu vārdu.

Krāsaini vārdi, izžāvēti grāmatās,
Vasaras sirdis,
Aizlīmētas, parakstītas
No pasaules viņas puses.

Kad nevaru, nevaru
Aizbēgt no sevis, nosūtu

Lapiņu baltu ar savu vārdu.

Uzticami vārdi, paliekami vārdi,
Uz mūžiem rakstīti,
Brīžam sāp, brīžam dziedē
Kā zaļa tinte.

Kad nevaru, nevaru
Aizbēgt no sevis, nosūtu
Lapiņu baltu ar savu vārdu.

Otrs cilvēks man ir zieds

Gribētu Tev mīlestību izdziedāt,
Par manu „esmu” un manu „neesmu”.
Mans Kungs,
Tavā priekšā vainas pilna stāvu.
Tik maz milu, ai, cik strauji dzīvoju.

Ak, Kungs, man saprast liec,
Ka Tu pirms manis pārstaigāji zemi,
Visus ļaudis iepazīni,
Pats man izvēlējies draugus.

Kungs, otrs cilvēks man ir zieds,
Daiļš no tālienes un iztvan noslēpumu.
Taču viņu nedrīkst aizskart, rokās ņemt.
Tā ir neparasta būtne, dārgums liels.

Ak, Kungs, man saprast liec,
Ka Tu pirms manis pārstaigāji zemi,
Visus ļaudis iepazīni,
Pats man izvēlējies draugus.
Kā man sava brāļa sirdi just,
Ja viens otram ejam garām klusējot...
Lūk, Tu – Meistar – stāvi viņa bezspēkā.
Tava zīme man ir dvēseles acis.

Ak, Kungs, man saprast liec,
Ka Tu pirms manis pārstaigāji zemi,
Visus ļaudis iepazīni,
Pats man izvēlējies draugus.

No poļu valodas atdzejojis
Māris Salējs

BAZNĪCU NAKTS MŪSU DRAUDZĒ

Šogad, tāpat kā pagājušajā gadā, mūsu draudze iesaistīsies kultūras notikumā „Baznīcu nakts”. Pasākumu piedāvājums plānots visā Latvijā, un jau izkristalizējies programma, ko īstenosim Madonas katoļu baznīcā. Šogad “Baznīcu nakts” tēma saistīta ar Latvijas simtgadi un rosina pārdomāt vārdus no Jāņa Evaņģēlija: “Gaisma ir nākusi pasaulē” (J 3, 19).

Programma 1. jūnijā Madonas katoļu baznīcā:

- ◆ Svētā Mise (plkst. 18)
- ◆ Dzied jautkais koris „Madona” (plkst. 19)
- ◆ Spēlē draudzes ukuleļu un kokļu grupas dalībnieki (plkst.19.30)

- ◆ Sakrālās dejas (plkst. 20)
- ◆ Mielasts (baznīcas dārzā plkst. 20.20)
- ◆ Tēvreize un Latvijas himna (plkst. 21)
- ◆ Slavēšana draudzes mūziķu vadībā (plkst. 21.15)
- ◆ Skrējiens ar lāpu apkārt Madonai, iezīmējot Latvijas kontūru, vai
- ◆ Adorācijas lūgšanas baznīcas klusumā (plkst. 22)
- ◆ Vakarēšana ar dziesmām pie ugunsкура (baznīcas dārzā plkst. 23)
- ◆ Visu vakaru – Bībele (iespēja uzdevumiem, izmantojot Sv. Rakstus) un foto izstāde baznīcā par draudzes vēsturi
- ◆ Darbības bērniem (svētceļnieku mājiņā plkst. 19)
- ◆ Pārgājiens ar uzdevumiem jaunāko klašu skolēniem (baznīcas dārzā plkst. 19)

BRĪVĪBAS SVĒTKI MADONĀ

Pirms vairākiem gadiem aizsardzības nozare Latvijā aizsāka jaunu tradīciju – valsts Neatkarības atjaunošanas dienā – 4. maijā kādā no Latvijas novadiem organizēt Nacionālo bruņoto spēku dienu. Šogad par pasākuma norisi izvēlēta Madona.

Kā pirmais pasākums Brīvības svētku programmā būs ekumeniskais dievkalpojums. Tas **4. maijā** pulksten 9 sāksies Madonas katoļu baznīcā, piedaloties Latvijas

valsts amatpersonām, Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem un Madonas novada pašvaldības vadībai.

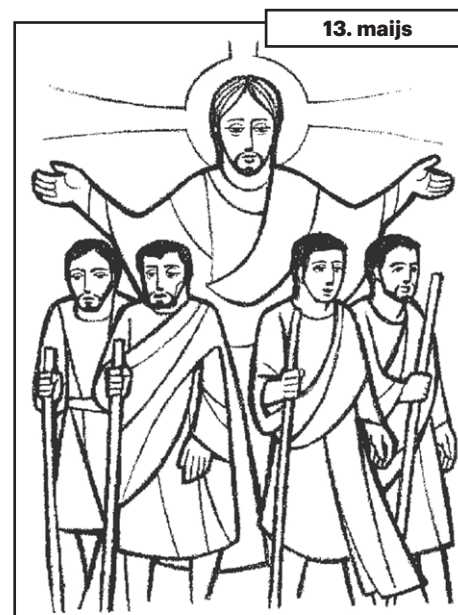
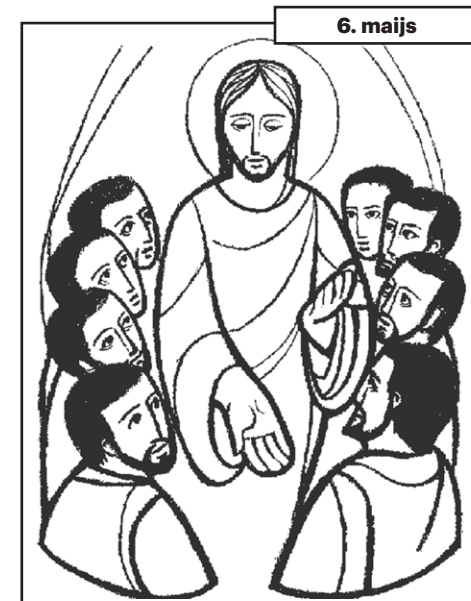
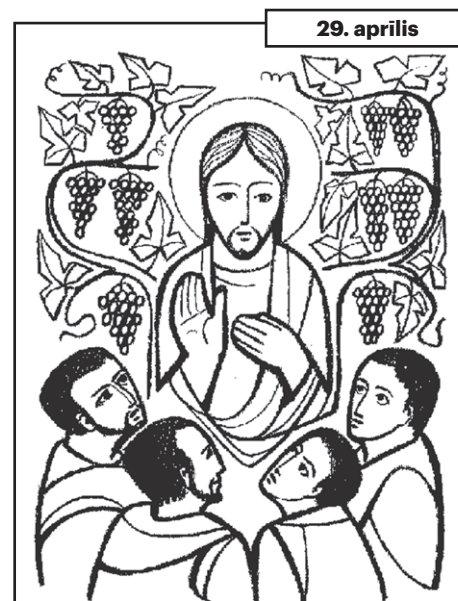
Pulksten 11 sekos Latvijas un ārvalstu bruņoto spēku, valsts robežsardzes, Valsts policijas, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta un Jaunsardzes vienību un tehnikas parāde, lidojumu paraugdemonstrējumi. Šī diena daudzviet tiks atzīmētā arī kā Baltā galdauta svētki.

IZSTĀDE „LIEDIENU PRIEKŠ” DRAUDZES NAMĀ

Draudzes telpās atvērta jauna izstāde „Lieldienu priekš”. Aicinām apmeklēt lielus un mazus! Ekspozīcijā skatāmi Evijas Šubes un Lienes Lauriņas darbi – tekstila audekli un rotaļlietas. Daži no Lienes darbiem tika izmantoti baznīcas dekorēšanai Lieldienu laikā. Draudzes bērni varēja nest Jēzum kā pateicības zīmi arī savus mīļos rotaļu dzīvnieciņus un novietot tos pie Augšāmceltā tukša kapa.

Svētdienas Evaņģēlijs

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA
E-pasts: draudze@madona.lv
www.madonasdraudze.lv
www.draugiem.lv/madonasdraudze
www.facebook.com/madonasdraudze
Twitter: @Madonasdraudze

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Atvērta visu diennakti (Raīņa iela 5)
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19.15
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Aija Mālniece (t. 26253927)

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mise Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien, trešdien, piektdien – plkst. 7.15
Otrdien, ceturtdien – plkst. 18
Sestdien – plkst. 8
Svētdien – plkst. 11 un 18

Baznīcas apkārtnes sakopšana

24., 25. aprīlī paredzēta talka baznīcas dārzā.
Aicināti vīri, jo būs traktors un veicami zemes darbi, tāpat aicinātas sievietes ar grābekļiem (t. 26592737).

Draudzes kalpojumi

Pastorāts

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Viru vakari

Laiks: katra mēneša otrā otrdienā
Vieta: pie draudzes vīriem

Kalpošana slimnīcā

Vieta: Madonas slimnīcas kapela

Kalpošana pensionātā

Vieta: Mārcienas pensionāts

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās

Senioru brokastis

Laiks: katra mēneša trešā trešdienā
pēc rīta Mises
Vieta: Svētceļnieku mājiņa

Jauniešu tikšanās

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Svētceļnieku mājiņa

Svētdienas skola

Laiks: katru svētdienu plkst. 16
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Nakts adorācija Aglonas bazilikā

Esam aicināti atsaukties iespējai
doties uz nakts adorāciju Aglonas bazilikā.
Visi, kas **27. aprīlī** vēlas doties ceļā,
aicināti pieteikties pie Venerandas
(tālr. 26592737) vai baznīcas
grāmatu galdā.

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820),
Aija Mālniece (t. 26253927), Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – Žēlsirdīgā Jēzus svētglezņas foto.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika.
Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.